

USNESENÍ

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Mgr. Barbary Šípové a Ludmily Hejnové v hlavním líčení konaném dne 9. listopadu 2022 v trestní věci,

obžalovaného: [REDAKCE]
[REDAKCE]

stíhaný pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

takto:

Podle § 222 odst. 2 trestního řádu se věc obžalovaného [REDAKCE], vedená u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 2 T 35/2021 pro skutek spočívající v tom, že v době nejméně od dubna roku 2016 do 7. 9. 2020 v [REDAKCE] [REDAKCE], slovně a fyzicky napadal svoji manželku poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE], se kterou společně s jejich dvěma nezletilými dětmi [REDAKCE], a [REDAKCE], po uvedenou dobu žil ve společné domácnosti na adrese [REDAKCE], s výjimkou doby 2 měsíců června a července 2020, kdy poškozená bydlela u svých rodičů, a to tím způsobem, že ji z důvodu své žárlivosti častoval vulgárními výrazy a agresivními slovními ataky, které se postupně začaly stupňovat až do fyzického napadání, kdy poškozenou uhodil otevřenou dlaní, tahal ji za vlasy do podřízené pozice, kdy ji v této pozici poté udeřil, toto chování postupně narůstalo na intenzitě a vyústilo i v opakované slovní výhrůžky zabitím, které podpořil v měsíci červnu 2020 tím, že na ní na zahradě u domu vzal do ruky sekeru a se slovy "zabiju tě, děvko", šel se sekerou proti ní, dále pak dne 2. 9. 2020, kdy ji napadl tím způsobem, že ji surově chytil pravou ruku a tuto jí zkroutil takovým způsobem, že ji způsobil zhmožděninu předloktí, poškozená ze strachu z jeho osoby utekla na zahradu, kam za ní vyběhl a opětovně ji vyhrožoval zabitím slovy "děvko, zabiju tě, hnáty ti zpřelámu" a podpůrně vzal do ruky kámen o velikosti cihly a napřáhl jako by chtěl po poškozené kamenem hodit, poté, co ho prosila, aby ji neubližoval, na ní vylil močůvku, následně při dalším fyzickém napadení dne 7. 9. 2020, kdy poškozené opětovně vyhrožoval zabitím a následně ji fyzicky napadl úderem otevřenou rukou přes obličej, poškozená ze strachu o svůj život a zdraví celou věc již oznámila na Policii České republiky, po celé uvedené období pocítovala poškozená jeho jednání vůči své osobě jako těžké příkoří, vlivem jeho chování pocítovala na sobě psychické problémy plynoucí ze strachu z jeho osoby a z nepředvídatelného hrubého chování, avšak odbornou pomoc nevyhledala, svým jednáním jí způsobil podlitiny na těle, se kterými nevyhledávala lékařské ošetření, lékařské ošetření vyhledala pouze dne 2. 9. 2020, kdy po zkroutení ruky ji tato bolela, způsobené zranění, zhmoždění pravého předloktí, si nevyžádalo další léčení,

v čemž byl spatřován zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

postupuje Městskému úřadu ■■■■■ nebot' žalovaný skutek, není trestným činem, avšak mohl by být posouzen jako přestupek.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku podal obžalobu na obžalovaného ■■■■■ pro shora uvedený skutek, v němž byl podanou obžalobou spatřován zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.
2. Obžalovaný ve své výpovědi u hlavního líčení popřel, že by poškozenou ■■■■■ fyzicky napadal, vyhrožoval jí zabitím, nebral na ni sekyru ani kameny. Jejich spory byly vždy kvůli nevěřám poškozené, které začali v roce 2017 po narození jejich syna ■■■■■. Poškozená si našla ■■■■■. Později k němu i odešla, několikrát se vrátila. Na jaře 2018 si řekli, že spolu zkusí začít znova a narodila se jim dcera. Po narození dcery v roce 2019 si poškozená opět našla milence ■■■■■ často odcházela z domova a vracela se až ráno, navštěvovala hospody. V lednu 2020 za ním přišla s tím, že ukončila milenecký vztah, a že by to opět mohli dát dohromady. Poté si našla milence ■■■■■ se kterým je doposud. Hádky ohledně nevěř se stupňovaly. V létě 2020 se poškozená odstěhovala na 2 měsíce k rodičům, dali si pauzu. Po dvou měsících ji rodiče poslali domů, kdy slíbila, že bude věrná. Vydrželo jí to pět dní. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla čtena výpověď obžalovaného, kterou učinil v přípravném řízení, kdy obžalovaný připustil, že se hádali kvůli nevěřám poškozené a že při hádce jí asi jednu facku dal. K této výpovědi obžalovaný uvedl, že je vše pravda. V současné době jsou s poškozenou rozvedeni, nestýkají se, pouze při předání dětí jednou za 14 dní.
3. Poškozená ■■■■■ u hlavního líčení uvedla, že se s obžalovaným seznámila v roce 2016, kdy obžalovaný byl ještě ženatý, ona bydlela u rodičů a chodila do školy. V lednu k obžalovanému začala jezdit, měli normální vztah, akorát se hádali, že neumí vařit. Obžalovaný byl agresivní, když nebylo cokoli uděláno po jeho, naštvál se, seřval ji, bylo i pár facek. Stupňovalo se to až do stádia, kdy na ni obžalovaný řval, že ji zabije, nebo držel sekyru v ruce s tím, že ji s ní uhodí, že ji zláme nohy, tahal ji kolikrát za vlasy. Po narození syna ■■■■■ v roce 2017 bylo na ni všeho dost. Po návratu z porodnice nestíhala domácnost, malé dítě, děti obžalovaného z předchozího manželství, byla na vše sama. Obžalovaný byl vzteklý, sem tam ji plesknul. Vystupňovalo se to do stadia, že od obžalovaného odešla. Našla si přítele, který byl však alkoholik, proto se rozešli. Obžalovaný ji odprosil a ona se vrátila a otěhotněla. Po dobu těhotenství bylo vše v pořádku. V lednu 2019 začaly psát obžalovanému nějaké ženské zprávy na facebooku, že jim obžalovaný posílal fotky s přirozením, nebo že je obtěžuje zprávami. Hádali se kvůli tomu. Obžalovaný vzal na ni nuž, že ji řízne, a dal jí pěstí. Byla u toho i jeho dcera. Seznámila se s kolegou ■■■■■ který jí radil, aby od obžalovaného odešla. Byli dobří kamarádi, jezdila k němu i na víkendy, aby si odpočinula. V té době už na obžalovaného přivolala několikrát policii. Jednou přišla večer z hospody, pohádali se, obžalovaný ji zmlátil v kuchyni, shodil ji na zem, tahal ji za vlasy, mlátil ji a nadával, že je děvka, kurva, ať táhne už někam pryč, vyhrožoval jí sociálkou, že se nestará o děti. Často ji obžalovaný sledoval, když někam šla, proto se hádali i na ulici. Hádali se natolik, že obžalovaný vzal věci a rozbíjel je, roztrhal ji oblečení, spálil ji boty. Poté poznala ■■■■■ když už byla psychicky na dně. ■■■■■ jí pomohl i finančně, přidával jí na byt. Kontaktoval rodiče, když ji obžalovaný vyhrožoval zabitím. Dojel pro ni otec, kterému obžalovaný dal facku. Dva měsíce žila u matky, která ji však poslala zpátky k obžalovanému, kterého musela odprosit, aby ji vzal zpátky, protože neměla s dětmi, kam jít. Každý večer jezdila přespávat k příteli do ■■■■■ protože tam nedokázala s obžalovaným být, bála se ho. Kroutil jí rukou, se kterou musela k doktorce, měla ji nateklou. Chtěl po ni hodit cihlu, nějaký kámen, lital

tam se sekyrou, že ji zabije. V den, kdy přivolala policii, se obžalovaný naštvál, že jsou hračky v ložnici na zemi, chytil ji za vlasy, odvedl ji do obýváku, kde dostala i přes pusy. Hádali se často i kvůli banálním věcem. Chodila k tatínkovi kamarádka panu ██████████, který je psycholog. S prvním přítelem se seznámila v roce 2017 panem ██████████ se kterým od července do prosince žila. Na vánočním večírku v roce 2018 ji obžalovaný seznámil s kolegou ██████████ se kterým se více sblížila v březnu 2019. Psychicky ji podporoval, zamilovala se do něj, ale vztah neměli. Nynější přítel ██████████ jí hodně pomáhal psychicky i finančně, pomáhal jí hledat byty. Neplánovaně s ním otěhotněla před létem, ale nechala si to vzít, necítila se na další těhotenství. O jejich problémech věděli její rodiče, ale říkali jí, ať zůstane s tím, koho si vybrala. O jejich hádkách věděla ██████████. V obraně obžalovaného někdy odstrčila, ale nikdy ho nemlátila. K žádosti obhájce byla podle § 211 odst. 3 trestního řádu čtena výpověď svědkyně, kterou učinila v rámci přípravného řízení, ke které uvedla, že měla náběh na melanom, ale zatím to neléčí. Zkontrolovali ji veškeré pihy, některé jí budou vyřezávat. Matce řekla, že má asi rakovinu a že bude podstupovat chemoterapii. Občas si něco k tomu přidala, aby ji matka nechala s dětmi u sebe.

4. Svědkyně ██████████, bývala tchýně obžalovaného a matka poškozené, při hlavním líčení uvedla, že dcera se s obžalovaným seznámila někdy o prázdninách. Dcera si stála za svým a obžalovaného si vzala a měli děti. Jejich soužití asi nebylo úplně ideální, avšak nikdy nebyla svědkem nějaké hádky. Manželství asi nebylo dle představ poškozené, protože například k lékaři ji vozili prarodiče, kteří bydleli vedle. Dcera jednou měla monokl, ale vyjádřila se, že se jí to přihodilo při hře se synem. Jednou když byla v práci, volal jí pan ██████████ aby pro dceru dojezdil, že se hádají s manželem a že tam dochází i k fyzickému násilí. Manžel pro ni dojel a dcera u nich byla dva měsíce. Již si nevybavuje, co jí k tomu dcera řekla. Manžel vysloveně fyzickému násilí přítomen nebyl. Dcera je nikdy vysloveně nepožádala, aby u nich mohla být. Spíš naopak přemlouvala dceru, aby u nich zůstala. Sama ji začala shánět byt, protože bydleli v 3+1, a byli tam s manželem, synem, dcerou, vnoučaty a psem. K přítelovi panu ██████████ by se do domu nevešli. Věděla, že dcera během manželství má další vztahy. Jednou u jednoho z nich vyzvedávali syna. V současné době má s dcerou složitý vztah, a to od doby, kdy je s panem ██████████ Před tím si s dcerou řekli více, dcera říkala, že obžalovaný moc nechtěl investovat do společné domácnosti. Ne vždy jim dcera říkala pravdu, například ohledně onkologického onemocnění jí říkala, že má rakovinu kůže a bude muset podstupovat chemoterapii.
5. Svědek ██████████ přítel poškozené, při hlavním líčení uvedl, že s poškozenou se seznámil před dvěma lety přes kamaráda. Spolu jsou od března loňského roku. Dva roky věděl, že je terorizována doma. Dozvěděl se to od bývalého přítele poškozené a od ní. Sám nebyl osobně přítomen žádného konfliktu. Při telefonování s poškozenou slyšel, že došlo k hádce. Jednou telefonoval její matce a jednou policii. V telefonu křičela, byla rozklepaná. S obžalovaným hovořil o jejich manželství. Poškozená žije v ██████████ a on bydlí v baráku v ██████████ kde se stará o otce. Poškozená by se k němu nevešla. Poškozené pomáhal shánět byt a finančně. Poškozená občas v maličkostech zalže, ale v zásadních věcech si myslí, že ne.
6. Svědek ██████████ spolupracovník obžalovaného a kamarád poškozené, při hlavním líčení uvedl, že v roce 2019 měl vztah s poškozenou, který netrval ani necelý rok. Poškozená se asi dvakrát zmínila, že jí obžalovaný dal facku, měla modřinu pod okem a na stehně. Zmínila se, že se s obžalovaným hádají. Časem vyprávění poškozené nebral vážně, protože zjistil, že mu taky lže. Poškozená mu nepřišla jako týraná osoba či osoba s psychickými problémy.
7. Svědkyně ██████████ při hlavním líčení uvedla, že se s poškozenou již nestýká, měly konflikt kvůli pejskovi. Poškozená se jí měla zmínit, že ji obžalovaný mlátí, ale to bylo až ke konci jejich vztahu někdy v červnu 2021. Viděla, že měla modřiny i jednou monokl. Poškozená jí lhala několikrát, proto s ní ukončila veškerý kontakt, protože to dělala opakovaně.

8. Svědek [REDAKCE] při hlavním líčení uvedl, že s poškozenou se neviděl přes dva roky, předtím měli spolu poměr, který skončil někdy v roce 2020. Poškozená se mu zmiňovala o soužití s obžalovaným, ale v tu chvíli jí nevěřil. Poškozená lhala všem. Poškozená s ním byla třeba týden a pak se vrátila k obžalovanému. Kdyby ji obžalovaný týral, trápil, tak se k němu nevrací. Žádná zranění na poškozené nepozoroval.
9. Ze znaleckého posudku znalce [REDAKCE], znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie soud zjišťuje, že u poškozené [REDAKCE] znalecké zkoumání neprokazuje v současnosti závažnější psychopatologie. Její osobnost překračuje hranice širší normy, vyjádřeny jsou především rysy emočně nestále, hraniční. Projevy psychické traumatizace zachyceny nebyly. Psychický život posuzované je neuspořádaný, poznamenaný ambivalentními prožitky generujícími především z nevyřešených vnitřních konfliktů. Psychický vývoj poznamenala deprivací zkušenost, později komplikované hledání vlastní identity. Ke světu přistupuje z poměrně úzké perspektivy, má sklon problémy zjednodušovat. Nedokáže věci uvážit v širších souvislostech, jedná pod vlivem bezprostředního okamžiku. Emoce u ní často získávají převahu nad racionálním zhodnocením situace. Nemá o sobě dobré mínění, její sebepojetí je negativní, pochybuje, že by druhé skutečně zajímala. Rezignovala na možnost, že by mohla mít na událost větší vliv. Chce-li se prosadit, činí tak nezřídka manipulativním způsobem. Její citový život se vyznačuje nezralostí, dominuje u ní egocentrické zaměření na vlastní potřeby a zájmy. Nepříjemné prožitky se snaží potlačovat, což se jí často nedaří, a důsledkem je poměrně proměnlivá emotivita. Úroveň frustrační tolerance je snižena. Větší zátěž nedokáže adekvátně zvládat. Možné jsou impulzivní reakce, zvláště v nepřehledných a emočně vyhocených situacích. Chce být přátelská, dělat dobré věci, zasloužit si přízeň druhých, ne vždy se jí to však daří. Má zájem o sociální kontakt, v jejím chování převažují extrovertní vzorce, mezilidské vztahy jsou však dysfunkční, charakterizované neshodami. Vztahy dovede navázat, ale ne udržet. Má zvýšenou potřebu citové podpory, kterou však od lidí ve svém okolí, zejména partnerů, nezískává v dostačující míře, což však vede k určité nestabilitě vztahů a opakovanému hledání někoho, kdo ji přinejmenším v daný moment poskytne, co potřebuje. Lze očekávat zvýšenou obavu o ztrátu partnera, projevy žárlivosti. V projekcích prezentuje partnerské vztahy jak asymetrické s převahou partnera. Poškozená v současné době disponuje rozumovými schopnostmi na úrovni nižšího průměru, přičemž jejich profil výrazněji nekolísá. V oblasti rozumových schopností není přítomná porucha, která by forenzně významně snižovala schopnost poškozené objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a nových podmínkách. Vzpomínky na události, které přímo prožila, si je schopna zapamatovat velmi dobře. Posuzovaná netrpí poruchami vnímání či poruchami paměti, které by z forenzního hlediska měly vliv na schopnost vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Posuzovaná je z hlediska rozumových schopností i paměťových funkcí hodnotně účastí na trestním řízení v pozici svědkyně, přičemž obecnou věrohodnost lze hodnotit jako zachovanou, avšak vzhledem k zjištěným povahovým zvláštnostem (rysy emočně nestále, hraniční) může docházet k jejímu snížení ve věcech, na kterých je osobně zainteresována. Z analýzy aktuálně dostupných informací nevyplývá zjištění, která by významně snižovala specifickou věrohodnost poškozené. Je nutné počítat s tím, že ve svých výpovědích pravděpodobně poškozená bude poněkud snižovat svůj podíl na některých konfliktech a přinejmenším v počátku byla k podání výpovědi motivována snahou „potrestat“ obžalovaného za jeho chování. V současné době je vztah posuzované k obžalovanému pozitivní.
10. Ze znaleckého posudku znalkyně [REDAKCE], znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie soud zjišťuje, že u obžalovaného nebyla v rámci znaleckého zkoumání zjištěna závažná psychopatologie. Osobnost obžalovaného je na hranici širší normy, zvýrazněny jsou rysy emočně nestabilní a narcistické. Aktuální úroveň rozumových schopností odpovídá v porovnání s populací vyššímu průměru. V osobnostních rysech

obžalovaného se projevuje jistá nestabilita v oblasti emocí, sebepojetí a sebehodnocení. Má sklon skutečnost vnímat a prožívat spíše v jejich extrémních polaritách. Častěji, než druhé osoby má sklon k podrážděnosti a impulzivním reakcím, hůře si udrží stabilní náladu. Kapacita obžalovaného pro introspekci je slabší, méně své jednání promýšlí. Prožitky nepohody, emočního napětí má sklon spíše odreagovávat, a to formou impulzivního jednání, např. hostilním reagováním (nelze v tomto případě vyloučit ani požitím alkoholu). Obžalovaný má sklon udržovat si vyšší mínění o sobě v porovnání s ostatními lidmi. V situaci, která se silně dotýká narušení jeho sebeobrazu, jakou je např. situace nevěry, se významně zvyšuje pravděpodobnost jeho impulzivního reagování, včetně hněvivého afektu. Jsou naznačeny pasivní a receptivní tendence (sklon k závislému reagování). Emotivita obžalovaného je celkově nestabilní s tendencí k impulzivním reakcím. Emoce obžalovaného jsou intenzivnější, významně ovlivňují reakce. Zvýšená emoční zátěž obžalovaného dezorganizuje, emoce jej zahlcují a částečně blokuji dostatečné uvážení dané situace. S časovým odstupem se adaptace a adekvátnost reakcí na situaci upravuje. V stresových situacích je zvýšená pravděpodobnost impulzivního jednání, včetně hostilního reagování. Následná kontrola intenzity již projeveného afektu je slabší. Blízké vztahy obžalovaného jsou intenzivní, mají konfliktní a ambivalentní charakter, má sklon vytvářet silnější a závislejší vztahovou vazbu. Hůře toleruje myšlenku na možné opuštění blízkou osobou. Má sklon oscilovat mezi idealizací a devalvací druhých osob. Profil kognitivní výkonnosti je nerovnoměrný. Obžalovaný dosahuje výrazně nadprůměrných výsledků v oblasti konstrukčních schopností a neverbálního úsudku. Všeobecný vědomostní rozhled odpovídá vyššímu průměru. Verbální abstrakce a konceptualizace odpovídá průměru. U obžalovaného je v porovnání s populací zvýšen potenciál pro vybavování agresivních vzorců chování, avšak nejedná se o patologickou formu agresivity. Případné agresivní jednání obžalovaného má spíše reaktivní charakter (impulzivně agresivní jednání v situacích nezvládnuté zvýšené zátěže).

11. Z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotografické dokumentace ze dne 11. 9. 2020 vyplývá situace na místě činu, tj. dům [REDAKCE].
12. Z protokolu o ohledání věci včetně fotodokumentace ze dne 9. 10. 2020 soud zjišťuje, že předmětem ohledání byl mobilní telefon zn. Samsung J3 v majetku poškozené [REDAKCE] a v něm uložená komunikace ze dne 7. 9. 2020 formou SMS mezi poškozenou a jejím současným přítelem [REDAKCE].
13. Z lékařské zprávy [REDAKCE] ze dne 6. 10. 2020 soud zjišťuje, že [REDAKCE] utrpěla dne 1. 9. 2020 zhmoždění pravého předloktí, kdy uvedla, že byla napadena manželem, přičemž zranění odpovídá tomu, co uvedla. Pracovní neschopnost nebyla vystavena, neboť poškozená byla na mateřské dovolené. Rozsah poranění by i tak nevyžadoval vystavení pracovní neschopnosti. Poškozená byla léčena mastí Heparoid k urychlení vstřebávání podlitin. Poškozená nebyla zraněním omezena v běžném způsobu života.
14. Z úředního záznamu o incidentu se znaky domácího násilí ze dne 7. 9. 2020 ve spojení s návrhem na vydání předběžného opatření ze dne 14. 9. 2020, usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 16. 9. 2020 č. j. 112 Nc 3101/2020-11 a usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 10. 2020 č. j. 7 Co 1199/2020-23 soud zjišťuje, že obžalovanému byla uložena povinnost opustit společný dům na adrese [REDAKCE], jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržovat se ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], nevstupovat do něj, nevstupovat do bezprostředního okolí společného obydlí, nezdržovat se tam. Byla mu uložena povinnost zdržet se setkávání s poškozenou, zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování poškozené jakýmkoliv způsobem, a to po dobu 1 měsíce ode dne 16. 9. 2020.
15. K osobě obžalovaného [REDAKCE] soud zjišťuje z opisu z evidence rejstříku trestů, že se doposud nedopustil žádného protiprávního jednání. Dle sdělení Městského úřadu [REDAKCE]

odboru právních služeb, přestupků a kontroly ze dne 10. 9. 2020 nebylo proti němu zahájeno přestupkové řízení.

16. Trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí. Odst. 2 písm. d) citovaného ustanovení dopadá na případy, kdy pachatel páchá takový čin po delší dobu.
17. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu postupoval soud tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Veškeré provedené důkazy byly hodnoceny podle § 2 odst. 6 trestního řádu jak jednotlivě, tak zároveň v jejich vzájemných souvislostech. Věrohodnost výpovědí všech slyšených osob posuzoval soud především podle toho, jak se k věci vyjadřovali v průběhu celého trestního řízení, přičemž jejich tvrzení byla dále konfrontována se skutečnostmi vyplývajícími ze znaleckých posudků a listinných důkazů. Výpověď samotného obžalovaného, který sice v podstatě vinu popíral, doznal však, že docházelo ke konfliktům způsobené nevěrami, které byly prokázány ze strany poškozené. Obžalovaný připustil jeden konflikt, kdy poškozené dal facku. Naproti tomu stojí výpověď poškozené ██████████, která popisuje jednotlivá napadání ze strany obžalovaného, která se měla stupňovat, vyjadřovala se k jednotlivým útokům, které měly být opakované, přičemž se o útocích vyjadřuje až dost brutálním způsobem, že v případě, že by k nim takto docházelo, zanechaly by pravděpodobně na jejím těle takové útoky nějaké stopy, přičemž o takových svědci nehovoří. Pokud svědci hovoří o zranění poškozené, zmiňují se pouze o monoklu poškozené, a to konkrétně svědkyně ██████████ a svědek ██████████. Svědkyně ██████████, kamarádka poškozené pak uvedla, že viděla pouze jednu podlitinu. V kontextu toho, jak napadání popisuje poškozená, tedy intenzitě až brutalitě útoků, nepůsobí na soud věrohodně, neboť zcela nepochybně zranění, která by byla viditelná, by musely být daleko větší než pouhá podlitina u oka. Obžalovaný však doznává pouze jednu facku.
18. U zločinů týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku jsou tak přímé důkazy, které mají prokazovat skutkový stav věci, kdy zpravidla ke konfliktům dochází za „zavřenými dveřmi“, jsou pak pouze samotné výpovědi útočníka a poškozené, které jsou potvrzovány nepřímými důkazy, a to v daném případě jsou jimi zejména znalecké posudky, které hodnotí osobu obžalovaného jako osobu impulzivní se sklony k agresivnímu jednání. Poškozenou pak hodnotí obecně jako osobu věrohodnou, její specifická věrohodnost je spíše zachována, resp. znalec hovoří o tom, že nic nenasvědčuje tomu, že by byla vymizelá, avšak na druhou stranu znalec hovoří o tom, že minimálně v počátcích trestního řízení byla specifická věrohodnost poškozené ovlivněna snahou potrestat obžalovaného. Zpracované znalecké posudky by tak mohly nepřímo potvrzovat výpovědi poškozené. Výpověď matky poškozené, kterou soud považuje za nejzásadnější, se k soužití obžalovaného a poškozené vyjadřuje tak, že soužití asi nebylo ideální, že by obžalovaný například dovezl poškozenou k lékaři, tedy hovoří v podstatě o banalitě, přičemž soud je toho názoru, že je zcela nepochybné, že kdyby její dcera měla být po dobu čtyř let takto brutálně napadána, tak by matka, ke které se dcera poté uchýlila, o tom zcela jistě věděla. Další svědci ██████████ kteří byli v rozhodné době milenci poškozené, tak pouze svědek ██████████ hovořil o podlitině u oka, jinak v podstatě shodně uvedli, že hovořila-li poškozená o konfliktech mezi ní a obžalovaným, tak jí to nevěřili, neboť tato měla sklony ke lhaní, a ani jeden z nich jí nebral vážně. Výpověď svědka ██████████ přítele poškozené byla zřejmě ovlivněna poměrně intenzivním vztahem k poškozené, kdy dle názoru soudu až možná zcela nekriticky přejímal tvrzení poškozené, neboť na rozdíl od dřívějších partnerů ██████████ a ██████████ kteří už nebyli ovlivněni vztahem k poškozené a celou věc hodnotili již střízlivěji, oba shodně uváděli, že poškozené nevěřili. V projednávané věci bylo zadokumentováno pouze jedno zranění poškozené, a to ze září 2020 zhmoždění ruky poškozené, které nevyžadovalo speciální léčení. Žádná jiná zranění poškozené zadokumentována nebyla. V případě, že by obžalovaný skutečně tahal obžalovanou za vlasy po zemi, kopal do břicha, dával

úderů pěstí apod., jak uváděla poškozená, zcela jistě by takovéto útoky na poškozené zanechávaly nějaká zranění. Zcela nepochopitelné je pak pro soud to, že poškozená by v takovém soužití setrvala po dobu čtyř let, když obžalovaného několikrát opustila. Soud tak nevidí důvod, proč by se poškozená za situace, kdy ji partner týrá, k němu opakovaně vracela. Soud měl možnost vnímat projev a chování poškozené přímo u hlavního líčení, vycházel ze zkušenosti s týranými osobami, kdy chování týrané osoby je naprosto odlišné než u poškozené v daném případě, kdy na poškozené takové chování upozorováno nebylo. Zkušenost soudu je taková, že v případě týrání osoby v takové intenzitě po takovou dobu zanechává po delší období u poškozeného stopu v chování, kdy zpravidla se týrané osoby nechtějí s útočníkem ani setkat v jednacím síni. V daném případě u poškozené takový problém nebyl a z provedených důkazů pak dále vyplývá, že vztahy obžalovaného s poškozenou ohledně styku s dětmi v současné době je bezproblémový. I takové skutečnosti vedou soud k závěru, že ne tak úplně věří celé výpovědi poškozené. Soud si však uvědomuje, že výpověď poškozené tu je, je podporována znaleckými posudky, byť nepřímo, svědeckou výpovědí svědka [REDAKCE] ale o vině obžalovaného, tak jak je skutek popsán v obžalobě, tedy že po dobu čtyř let měl týrat a fyzicky napadat poškozenou, tak o tom má soud pochybnosti. Co je jednoznačné a obžalovaný to sám doznává, je, že k určitým incidentům docházelo, že poškozené facku dal, to lze považovat sice za prokázané, ale nelze považovat za trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.

19. S ohledem na shora uvedené nelze tedy jednání obžalovaného [REDAKCE] právně kvalifikovat jako týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Za této situace nelze považovat skutek, tak jak se stal, za prokázaný, když prokázaná je pouze ojedinělá facka, že docházelo k určitým hádkám z důvodu opakovaných nevěr ze strany poškozené, avšak soudu není známo, kdy se tak stalo, jakým způsobem a za jakých okolností. Z hlediska společenské škodlivosti však toto chování obžalovaného by mohlo být posouzeno jako přestupek, konkrétně jako přestupek proti občanskému soužití, proto byla věc postoupena místně příslušnému Městskému úřadu v [REDAKCE] Soud však nevylučuje, že obžalovaný mohl být správním orgánem pro tento incident již řešen.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost do 3 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.
Právo stížnosti nemá ten, kdo se jej výslovně vzdal.

V Písku 9. listopadu 2022

Mgr. Martin Král
předseda senátu